

Geen poelkikkers, maar wel...

Mieke Schwarzler

Ik ben met veel verwachtingen het veld ingegaan voor de inhaalslag. Dat gevoel heb ik zeker moeten bijsturen, toch bleef de uitdaging van: "Wie weet wat ik te zien krijg, spannend!" Het spijtige is dat mijn onderzoeken m.b.t. de telling van de poelkikkers niet succesvol is geweest. Toch heeft mijn laatste veldbezoek voor mij nog een grote verassing opgeleverd!

Dit is de poel van km-hok 190344 op 26 augustus 2006.

Midden mei, toen ik de formulieren met de goedkeuring van Staatsbosbeheer binnen had, ben ik de eerste keer op pad gegaan. Na het vinden van de juiste plek heb ik echter geen kikkers waargenomen, het was nat maar vooral ook te koud. Bij het tweede veldonderzoek begin juni zaten er zo'n 20 kikkers in de poel. Enkele kikkers sprongen snel het water in als ik te dichtbij liep. Zo te zien waren het wel groene kikkers, maar ik heb ze niet van dichtbij kunnen bekijken, ze waren me te snel af. Ik kreeg er steeds meer zin in en ben er heel wat uurtjes gebleven, niet alleen om te zoeken, maar zeker ook om te luisteren naar de kikkerconcerten. In mei had ik in het natuurgebied "De Doort" al boomkikkers gehoord, hetgeen een heel spektakel was!

Echter bij km-hok 190344 waren geen concerten te horen. Opvallend waren de grote hoeveelheden kleine bruine kikkertjes die aan de rand van de poel en tussen de struiken zaten. Bij latere bezoeken heb ik er nog maar 1 van gezien. Na mijn vakantie lag de poel er vies en droog bij. Compleet bedekt met groen wier en draadalgen. Er was geen leven waar te nemen en het was ook te warm om er lang te blijven. Begin augustus, na de eerste regenbuien, ben ik opnieuw gaan kijken, ik vond welgeteld 1 kikkervisje, bijna kikker, groen van kleur. Wel zaten er veel salamanderlarven in, vreemd... Waarom niet meer kikkervisjes vroeg ik me af?

Onlangs ben ik verder met mijn onderzoek gegaan en hoopte ik dat er na al die regen wat meer te zien zou zijn. Na lang zoeken was het de eerste keer dat ik het even niet meer zag zitten. Geen kikkers of kleine kikkertjes waar te nemen, niet in de poel, niet aan de rand en niet in de weide die langs de poel ligt. Het liefst wilde ik toen naar huis gaan, teleurgesteld. Wat hadden deze veldonderzoeken nu opgeleverd? Een nul waarneming dat wel, maar is dat het dan..?

Veel vragen, heeft het met het extreme weer van de voorbije maanden te maken? Is het biotoop de laatste jaren zo veranderd? Vragen waarop ik het antwoord niet weet, ook al omdat ik geen vergelijking kan maken met andere jaren. Na een pauze en wat mijmeringen verder, ben ik in de dichte begroeiing gaan zoeken. Nu is dat niet echt prettig, op sommige plekken is het zelfs een ware marteling! Maar kom. En opeens zag ik ze, kleine boomkikkertjes en niet zo weinig ook. Ze zaten vooral in de braamstruiken en in de dichte begroeiing van distels en kattenstaart. Mijn dip sloeg meteen om in euforie! Ik was er niet weg te slaan. Eindelijk toch iets te melden, ook al zijn het dan geen groene kikkers! En natuurlijk heb ik foto's gemaakt.

Fantastisch om naar te kijken, zo kwetsbaar klein, maar ongelooflijk mooi, niet? Ik blijf het natuurlijk van dichtbij volgen, gisteren las ik in de krant dat in de Gemeente Susteren door Natuurmonumenten speciale poelen worden aangelegd voor de boomkikkers. Via hun website probeer ik me op de hoogte te houden. Misschien kan ik dit de komende jaren volgen, samen met de km-hokken die ik nu onderzoek. Wel zal ik het volgend jaar deelnemen aan excursies, om te toetsen of ik het veldwerk goed heb aangepakt. Er valt nog heel wat te leren. Al met al ben ik toch tevreden.

Redactie: Bij Stichting RAVON was deze plek al bekend. Het betreft dus geen nieuwe vindplaats maar het is natuurlijk altijd leuk om voortplanting aan te tonen bij een kwetsbare soort als de boomkikker.

Foto: Edo Goverse